

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้ความรู้ไหลเวียนอยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกจะมีความสุขที่ล้นเหลือ
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องมีความระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับความเป็นมิตรของใคร?
- คำตอบ:** ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังในความเป็นมิตรของผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อและผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่น ลูกไม่ควรนั่งข้างๆพวกเขา หรือแม้แต่จะแตะต้องพวกเขา เพราะผู้ที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงจะทำลายบรรยากาศ
- คำถาม:** เมื่อใดผู้คนจะสำนึกผิดเสียใจ
- คำตอบ:** เมื่อพวกเขาตระหนักว่าพระเจ้าท่านเองเป็นผู้ที่สอนลูก ใบหน้าของพวกเขาจะซีดเผือดและพวกเขาก็จะสำนึกผิดเสียใจต่อความผิดที่พวกเขาได้ทำจากการไม่ศึกษาเล่าเรียนความรู้

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจการจาริกแสวงบุญทางจิตเป็นอย่างดี ไม่มีการจาริกแสวงบุญของหะฐะโยคะใดๆ ที่นี่ นี่คือการจดจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในการจดจำระลึกถึง ไม่มีความยากลำบากในการจดจำพ่อ นี่คือชั้นเรียนและดังนั้นลูกต้องนั่งอย่างมีระเบียบ ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อและลูกได้รับการหล่อเลี้ยง ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงใด? ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ไม่มีความยากลำบากในการจดจำพ่อ เป็นเพียงแค่มายาตัดโดยะของสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามมันไม่สำคัญว่าลูกจะนั่งอย่างไรเพราะนั่นไม่ได้เชื่อมโยงกับการจดจำระลึกถึง ลูกหลายคนนั่งเป็นเวลา 3-4 ชั่วโมงเหมือนกับหะฐะโยคี พวกเขาแม้แต่นั่งที่นั่นตลอดทั้งคืน ก่อนหน้านั้นลูกเคยอยู่ในบัทตีแต่นั้นก็เป็นสิ่งที่แตกต่างกัน ที่นั่นลูกไม่ได้มีธุรกิจใดๆ และดังนั้นจึงมีการสอนสิ่งนั้นแก่ลูก เวลานั้นพ่อพูดว่า อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกอาจทำธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไรลูกต้องจดจำพ่อ อย่าคิดว่าลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอในเวลา: ไม่เลย สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพนั้น หากลูกจะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอในเวลานี้ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ตามแผนของละครขณะนี้เหลือเวลาอีกเล็กน้อย ลูกมีบัญญัติทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์มีเพียงบารัตและนั่นก็ถูกเรียกว่าสวรรค์ 2000 ปีของพวกเขากำลังจะสิ้นสุดลงในเวลานี้ สิ่งนี้ทำให้เป็นบัญญัติของ 5000 ปี จะเห็นได้ว่าชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องจากต่างแดนเพราะสติปัญญาของพวกเขายังคงเฉลี่ยฉลาดกว่าสติปัญญาของผู้คนของบารัต พวกเขาร้องขอความสงบเพื่อบารัตด้วยเช่นกัน เป็นผู้คนของบารัตที่พูดถึงหลายแสนปีและให้ความรู้ของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและทำลายสติปัญญาของพวกเขา พวกเขากลับมามาโมประธาน ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้กลับมามาโมประธานมาก สติปัญญาของพวกเขาเฉลียวฉลาดมาก เมื่อเสียงของพวกเขากระจายออกไปผู้คนของบารัตก็จะตื่น เพราะผู้คนของบารัตกำลังนอนหลับอย่างหลับลึก ผู้คนเหล่านั้นนอนหลับในการหลับที่ไม่ลึก เสียงจากพวกเขาจะกระจายไปอย่างดีมาก ผู้คนมาจากต่างประเทศเพื่อขอให้บางคนแสดงให้พวกเขาเห็นว่ามีความสงบ พ่อมาในบารัตเท่านั้นเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถถ่ายทอดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ที่จะมี ความสงบในโลกอีกครั้งเมื่อไหร่และอย่างไร ลูกๆ รู้ว่าเคยเป็นดินแดนสุขาวดีหรือสวรรค์อย่างแท้จริง เมื่อโลกนั้นใหม่บารัตเป็นดินแดนสุขาวดี ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ในสติปัญญาของผู้คนว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพวกเขาก็บอกว่าระยะเวลาของแต่ละวงจรมันเป็นหลายแสนปี เป็นผู้คนเหล่านั้นของบารัตที่กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินมากที่สุด ก็ตะและคัมภีร์ ฯลฯ ล้วนเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีการเขียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้งในลักษณะเดียวกัน แม้ว่าลูกรู้จักละคร แต่พ่อก็ยังทำให้ลูกเพียรพยายาม ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ นี่เป็นเรื่องของความสุข เมื่อใครบางคนผ่านการสอบที่ยากเขาก็รู้สึกมีความสุขอยู่ภายใน เราารู้สึกว่าเราได้ผ่านสิ่งทั้งหมดนี้แล้วและเราก็จะไปและกลายเป็นเทพ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้สอนลูกอย่างแท้จริงและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ แท้จริงแล้วเคยมีดินแดนสุขาวดี, สวรรค์ ผู้ที่นำเสนอและหมดหนทางก็สับสนโดยสิ้นเชิง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูกๆ ลูกสรรเสริญพ่อว่า: บาบามีความรู้อะไรและท่านมีความปิติเช่นกัน ท่านเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ใครทำให้ลูกมั่งคั่ง? เหตุใดลูกถึงมาที่นี่? เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก หากใครบางคนมีสุขภาพดีมากแต่ไม่มีเงินแล้วอะไรจะเกิดขึ้นถ้าไม่มีเงิน? ลูกมีความมั่งคั่งในดินแดนสุขาวดี ผู้ที่มั่งคั่งที่นี่ก็มีความสุขซึ่งของการมีทรัพย์สินสมบัติและโรงงานมากมาย ฯลฯ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาออกจากร่างกายของเขาทุกสิ่งก็จบสิ้นลง ลูกรู้ว่าบาบาให้สมบัติที่มีค่าแก่ลูก

อย่างมากมาเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด พ่อเองไม่ได้กลายเป็นนายของสมบัติที่มีค่า ท่านทำให้ลูกๆ เป็นนาย ลูกๆ รู้เช่นกันว่า ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อสามารถก่อตั้งความสงบในโลก ตรัสรูตรีและวงจรรวมกันเป็นรูปภาพชิ้นหนึ่ง ความรู้ทั้งหมดมีอยู่ในวงจรรนี้ เมื่อพวกเขาเห็นว่าลูกมีสิ่งที่มหัศจรรย์พวกเขาก็จะเข้าใจว่ามีัยสำคัญบางอย่างในสิ่งนี้อย่างแน่นอน ลูกๆ บางคนทำภาพเล็กๆ เหมือนกับของเล่นซึ่งบาวาไม่ชอบ บาวาพูดว่า ทำภาพที่มีขนาดใหญ่มากซึ่งผู้คนสามารถอ่านได้จากระยะไกลและเข้าใจได้ ความใส่ใจของผู้คนจะถูกดึงไปที่สิ่งที่ใหญ่ มีการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากในสิ่งนี้(วงจรร) ว่าเป็นยุคเหล็กในด้านนี้และยุคทองในด้านนั้น เมื่อมีภาพใหญ่ก็สามารถดึงดูดความสนใจของผู้คนได้ นักท่องเที่ยวก็จะเห็นภาพเหล่านั้นและเข้าใจสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจนมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยเป็นสวรรค์ ผู้คนภายนอกไม่รู้สิ่งนั้น ลูกอธิบายบัญญัติของ 5000 ปีอย่างชัดเจน ดังนั้นลูกควรทำภาพที่ใหญ่มากที่ผู้คนสามารถมองเห็นภาพเหล่านั้นได้จากระยะไกลและสามารถอ่านสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยเช่นกัน ด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจว่านี่คือจุดจบของโลกอย่างแน่นอน จะมีการเตรียมระเบิดต่อไป จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน เมื่อลูกได้ยินคำว่า“การทำลายล้าง” ก็ควรจะมีความสุขภายในอย่างมาก อย่างไรก็ตามหากลูกไม่มีความรู้ก็ไม่สามารถมีความสุขได้ พ่อพูดว่า สละละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ให้โยคะของลูกดวงวิญญาณเชื่อมโยงกับฉันผู้เป็นพ่อ นี่คือนสิ่งที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม เป็นเพียงหลังจากที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกสามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าเราประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองแล้วก็สูญเสียมันไป สิ่งนี้ง่ายมาก ในขณะที่เดินหนึ่ง และเคลื่อนไหวไปมา ความรู้ควรไหลรินอยู่ในลูก บาวามีความรู้นี้ พ่อมาเพื่อสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างสิ้นเหลือ ถามตนเองว่า: ฉันมีความสุขอย่างมากมายเช่นนั้นหรือไม่? ฉันจดจำพ่อได้มากขนาดนั้นหรือไม่? ลูกมีความรู้ทั้งหมดของวงจรรและดังนั้นจึงควรมีความสุขอย่างมาก พ่อพูดว่า จดจำพ่อและคงอยู่ในความสุขอย่างสมบูรณ์ ดูซิว่าใครกำลังสอนลูก! เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ตระหนักถึงสิ่งนี้ใบหน้าของพวกเขาจะซีดเผือด อย่างไรก็ตามยังคงมีเวลาเล็กน้อยที่พวกเขาจะเข้าใจ มีสมาชิกจำนวนมากของศาสนาเทพที่ยังไม่ได้มีการสร้างขึ้น ทั้งอาณาจักรยังไม่มีการก่อตั้งขึ้น ลูกต้องให้ศาสนของพ่อแก่ผู้คนมากมาย พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่เราอีกครั้ง ลูกก็สามารถจดจำพ่อนั้นเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน ลูกๆ ควรจะมีความสุขที่สิ้นเหลือของความรู้ที่อยู่ในลูก มากเท่าที่ลูกจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ มากเท่านั้น ตามแผนของละคร ยิ่งลูกๆ ทำงานรับใช้เพื่อสร้างปวงประชา มากเท่าไรลูกก็จะยิ่งได้รับพรจากผู้ที่ได้รับคุณประโยชน์มากเท่านั้น ลูกรับใช้ผู้ที่ยากจน จงให้คำเชื้อเชิญต่อไป ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมายบนรถไฟด้วยเช่นกัน มีความรู้อย่างมากมายที่อยู่ในเข็มกลัดที่แสนเล็กเช่นนั้น สารของการศึกษาทั้งหมดนี้อยู่ในสิ่งนี้ ลูกควรทำเข็มกลัดที่ดีมากจำนวนมากที่ลูกสามารถให้เป็นของขวัญแก่ผู้อื่นด้วย เป็นสิ่งที่ง่ายตายมากที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่นว่า: เพียงแค่จดจำชีพบาบา จากชีพบาบาเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกนี้ ดังนั้นจดจำพ่อ,มรดกของพ่อ,อำนาจในการปกครองสวรรค์และดินแดนของกฤษณะ หนทางของผู้คนนั้นน่าสับสนมาก! พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาถกกันผู้อื่นอย่างมากมายสำหรับกิเลส พวกเขาเกือบตายเพราะต้นหาราคะ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สติปัญญาของทุกคนจบสิ้นลงโดยสิ้นเชิง พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ความสามารถทางจิตของทุกคนถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์เช่นนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจเลย พลังทั้งหมดของดวงวิญญาณได้จบสิ้นลงแล้ว มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามลูกต้องใช้ความเพียรพยายามและและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นด้วย ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อยกับความพยายาม ลูกต้องไม่มีอาการหัวใจวายเช่นกัน ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากแต่ก็ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ปรากฏออกมาจากการบรรยายนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่ลูกถ่ายทอดจะประทับไว้ในผู้ที่ได้ยินสิ่งเหล่านี้ ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะรู้เรื่องนี้อย่างแน่นอน ลูกๆ บีเคจะได้รับการยกย่องอย่างมากในอนาคต อย่างไรก็ตามเมื่อผู้คนได้เห็นกิจกรรมของบางคนพวกเขาก็หมดสติโดยสิ้นเชิง ไม่มีความเคารพนับถือต่อผู้ใด ไม่มีการตระหนักรู้อย่างเต็มที่ สติปัญญาของพวกเขาก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปภายนอก หากพวกเขาจดจำพ่อพวกเขาจะสามารถได้รับความช่วยเหลือเช่นกัน หากพวกเขาไม่จดจำพ่อนั้นก็หมายความว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ สติปัญญาของผู้ที่ไม่จดจำพ่อก็เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน ดังนั้นลูกต้องไม่นั่งใกล้กับบุคคลเช่นนั้นหรือตะตองเขา เนื่องจากไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบุคคลเหล่านั้นจึงทำให้บรรยากาศเสียไป ผู้ที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ เหตุนี้เองพ่อจึงทำลายโลกเก่า นับวันกฎก็จะยิ่งเข้มงวดมากขึ้นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่จดจำพ่อแล้วแทนที่จะได้ผลกำไรลูกกลับทำให้ตนเองสูญเสียมากขึ้น ทุกสิ่งเพื่อความบริสุทธิ์ขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง ไม่ใช่เรื่องของการนั่งในสถานที่หนึ่ง แทนที่จะนั่งด้วยกันที่นี่จะเป็นการดีกว่าที่จะนั่งในสันโดษบนภูเขา ผู้ที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงก็ไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่คบหาพวกเขา ลูกสามารถบอกทุกสิ่งได้จากกิจกรรมของพวกเขา ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้โดยไม่มีการจดจำระลึกถึง มีภาระที่ใหญ่มากของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดในแต่ละคน สิ่ง

นั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไรหากไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง? นั่นหมายความว่าพวกเขายังคงไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อจับสั้นทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อลูกๆ ลูกต้องไม่แม้แต่จะคบพวกเขาเป็นมิตร อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่มีปัญญามากพอที่จะรู้ว่าพวกเขาควรคบใครเป็นมิตร ลูกควรมีความรักที่บริสุทธิ์ต่อผู้เดียวที่บริสุทธิ์ ลูกจำเป็นต้องมีปัญญาเหมือนเช่นนั้น อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อที่แสนหวานและอาณาจักรที่หวานชื่น การละทิ้งทั้งหมดนั้นไม่เหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์ พ่อกำลังก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์เพื่อลูก ท่านได้ทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้อย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ที่นี้สร้างความทุกข์ให้แก่ลูก ช่วงชีวิตของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ เช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่า “ไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์” มีความแตกต่างระหว่างเพชรกับเปลือกหอย ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก มีการจดจำกันว่า ที่ใดที่มีสัจจะดวงวิญญาณจะร้ายรำ ในยุคทองลูกร้ายรำในความสุข อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งใดที่นี้ ในขณะที่มองดูทุกสิ่งลูกต้องไม่เห็นสิ่งนั้น ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในขณะที่ลูกลืมตา ลูกก็ยิ่งหลับอยู่ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีความกล้าหาญและมีสภาพนั้น ลูกมีศรัทธาว่าโลกเก่าจะไม่คงอยู่อีกต่อไป พรอของความสุขควรอยู่ในระดับสูงมาก ลูกควรจะหยิกตนเอง: หากฉันจดจำที่พบบานฉันจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก ลูกต้องไม่นั่งที่นี้เช่นหะฐะโยคีขณะ ในขณะที่รับประทาน ดื่มน้ำ และทำงานของลูก จงจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น พ่อไม่ได้พูดว่าลูกต้องกลายเป็นสาวใช้ พ่อพูดว่า ทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ พ่อดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ และจากนั้นลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดเท็จมากมายและทำบาป จดจำที่พบบานเสมอและบาปทั้งหมดของลูกจะถูกล้างเว่ย นี่คือไฟบูชาญของบานา เป็นไฟบูชาญที่สำคัญมาก ผู้คนเหล่านั้นก็สร้างไฟบูชาญและใช้เงินเป็นแสนๆ ปี ลูกรู้ว่าทั้งโลกจะถูกล้างเว่ยในไฟนี้ ที่นี้จะมีเสียงจากต่างแดนและเสียงนั้นจะกระจายไปทั่วบาร์ด ก่อนอื่นหากโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพอบาปของลูกก็สามารถถูกตัดออกไปและลูกก็จะสามารถได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน หน้าที่ของพ่อคือการดลใจลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายาม พ่อทางร่างก็รับใช้ลูกๆ ของเขาและได้รับการรับใช้จากพวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อเห็นพูดว่า พ่อให้มรดกแก่ลูกๆ เป็นเวลา 21 ชาติเกิด และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอนเพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้ อย่างไรก็ตามบาปไม่สามารถถูกตัดออกไปได้ด้วยน้ำ น้ำก็ไหลไปทุกที่ มีแม่น้ำในต่างแดนเช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นแม่น้ำที่นี้ที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ในขณะที่แม่น้ำในต่างแดนนั้นทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์หรือ? ผู้คนไม่มีความเข้าใจใดๆเลย พ่อรู้สึกเมตตา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ อย่าได้ไม่ระมัดระวัง! พ่อทำให้ลูกสวยงามมากและดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายาม ลูกต้องมีความเมตตาต่อตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งใดที่นี้ ในขณะที่มองดูทุกสิ่งอย่าได้เห็น เช่นที่ที่มีความซาบซึ้งของการนอนหลับแม้ในขณะที่ดวงตาของลูกนั้นเปิดอยู่ ในทำนองเดียวกันก็ควรมีความซาบซึ้งของความสุข
2. ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังที่จะไม่นั่งข้างๆหรือแตะต้องผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใดนอกจากพ่อที่แสนหวานและอาณาจักรที่หวานชื่น

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาดี (Achcha) โดยการละทิ้งความอยากปรารถนา (อิฉา – ichcha) ที่มีขีดจำกัดทั้งหมด และด้วยเหตุนี้กลับมาไม่รู้ต่อความอยากปรารถนาใดๆ หากลูกมีความอยากปรารถนาประเภทใดอยู่ในจิตใจของลูก สิ่งนั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกกลับมาดี เมื่อลูกเดินกลางแดด เงามของลูกจะอยู่เบื้องหน้าลูก และถ้าลูกพยายามที่จะจับมันลูกก็ไม่สามารถจับได้ และถ้าลูกหันหลังให้มัน เงามก็จะตามลูก ในทำนองเดียวกันความอยากปรารถนาดึงดูดลูกและทำให้ลูกร้องไห้ หากลูกละทิ้งความอยากปรารถนาเหล่านั้นไป สิ่งเหล่านั้นจะตามลูก ผู้ที่ร้องขอสิ่งใดจะไม่มีวันกลับมาเพียบพร้อมได้ การไล่ตามความอยากปรารถนาที่จำกัดใดๆก็เหมือนกับการเห็นภาพลวงตา โดยการอยู่อย่างปลอดภัยจากสิ่งนี้เสมอและลูกจะกลับมาไม่รู้ต่อความรู้ของความอยากปรารถนาใดๆ

คติพจน์: สละสมพรด้วยการกระทำและกิจกรรมที่สูงส่งของลูก และแล้วสถานการณ์ที่เป็นเช่นภูเขาจะเป็นประสพการณ์ เช่นสำลี

***** โอม ขานติ *****